

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

1 En scout söker sin tro och respekterar andras

- ”Varför har vi alltid andakt när vi är på scouterna? Det har vi aldrig när jag är på orienteringsklubben?” Simon var på dåligt humör och hade absolut inte lust att sitta och ha andakt. Att vara tyst, sitta stilla och bara lyssna. Ännu värre var det när de skulle ha scoutgudstjänst. Då fick man vara uppe i kyrkan och där skulle man också sitta tyst och lyssna på pastorn som pratade och pratade och pratade och.....

Johanna tittade på Simon med ett leende i mungipan och så svarade hon: ”Vi har andakt i scouterna för att vi vill berätta om Jesus för er scouter.”

- ”Du kan inte tvinga mej att tro på honom”, sa Simon tjurigt.

- ”Nej, jag försöker inte tvinga dej”, svarade Johanna. ”Jag berättar om vad jag tror på, sedan får du bestämma själv om du vill tro på Jesus eller inte.”

- ”Varför tror du på honom då,” frågade Simon.

Johanna tänkte en stund sen sa hon:

När jag ser mej omkring och ser alla olika människor och alla er scouter och ser hur fina ni är fast ni är så olika. När jag tittar mej omkring i naturen och ser allting som verkar gjort för att passa ihop, varenda litet blad och varenda liten insekt är så detaljerad och komplicerad. När jag ser allt detta så blir jag övertygad om att det måste finnas någon som har hittat på allting. Det kan inte bara komma av en slump. Därför tror jag att Gud har skapat jorden och alla oss människor. Hur han gjorde, det vet jag inte, men jag tror att han har först tänkt ut hur allt ska vara och sen gjort det på något vis.

När jag läser berättelserna om Jesus i Bibeln och vad han sa och gjorde när han gick omkring på jorden, så stämmer mycket av det Jesus berättade om hur jag ibland känner det. Både när jag är glad och när jag är ledsen. Därför tror jag att han finns och att han bryr sig om mej. Jag brukar be till Jesus varje dag, alltså prata en stund med honom och berätta vem jag träffat, vad jag gjort och ska göra och så ber jag att han ska vara med mej hela tiden. Och någonstans inne i hjärtat känns det som att Jesus är med mej hela tiden. Det känns tryggt att veta att han bryr sig om mej.

- ”Tror du att Jesus bryr sej om mej också,” frågade Simon tyst.

- ”De vet jag att han gör,” svarade Johanna. ”Jesus har sagt att han bryr sej om alla människor, men alldeles speciellt barnen.”

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

2 En scout är ärlig och pålitlig

Patrullen Swampen var ute i skogen. Plötsligt snubblade Martina över en gren rakt ner i en rishög. Och så låg hon raklång i riset.

- Slog du dej, frågade Evelina.

- Nej, men jag rev mej på benet, svarade Martina, det svider.

När hon skulle resa sig upp såg hon något som glimmade till bland riset. Vad var det? Hon sträckte ut handen och hittade ett jättefint armband med massor av berlocker.

- Titta vad jag hittade, sa Martina.

- Va´ fint, sa Evelina, vilken tur du har som hittade det, du blir ju jättefin.

- Jag kan väl inte behålla det heller, sa Martina.

- Varför inte, frågade Evelina, det hade jag gjort.

- Det är ju någon som har tappat det förstår du väl.

- Ja, men nu har du hittat det, då är det ditt.

Resten av patrullen Swampen kom och frågade varför Martina och Evelina aldrig kom. De fick se det fina armbandet och fick höra att tjejerna hade olika uppfattning om vad man skulle göra med det.

Martina tittade på Evelina och så frågade hon:

- Om det var du som hade tappat armbandet, hade du då velat att jag skulle behålla det?

- Det fattar du väl att jag skulle vilja ha tillbaka det, svarade Evelina.

- Tror du inte den tjejen som har tappat det här också vill ha tillbaka det?

- Det tänkte jag inte på, klart att hon vill.

När Swampen kom tillbaka från skogen berättade de för ledarna vad som hänt och bad Oskar lämna in det upphittade armbandet till polisen. En vecka senare fick Martina ett tackkort från en tjej som blivit jätteglad för att hon fått tillbaka sitt armband. Det armbandet hade hon en gång fått i födelsedagspresent av sin mormor och hon brukade alltid ha det på sig.

När Oskar fick höra hur det hela slutat sa han att han önskade att alla andra också vore som scouter, d.v.s. människor som man kan lita på. När ni hittade armbandet gjorde ni så som Jesus sa att vi skulle göra: Att göra mot andra så som ni vill att andra ska göra mot er. Om man översätter det Jesus sa till vad ni gjorde så blir det: Vill du ha tillbaka dina tappade armband så ska du lämna tillbaka de armband som du hittar. Häftigt om det hade stått om tappade armband i Bibeln, sa Evelina.

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

3 En scout är vänlig och hjälpsam

Wilma och Alex hade bråttom till scouterna. De hade kommit iväg alldeles för sent och nu cyklade de i full fart nerför en backe. Plötsligt gjorde Alex en stoppsladd.

- Vad håller du på med, skrek Wilma, vi kommer för sent, sen cyklade hon vidare.

Alex hade stannat framför en man som stod på trottoaren och såg sig oroligt omkring. Det såg ut som att han letade efter något.

- Har du tappat någonting, frågade Alex.

- Det verkar som jag tappat mina nycklar, sa mannen, de ligger inte i fickan.

- När vet du att du hade dem senast, frågade Alex.

- Jag gick av bussen vid busshållplatsen och då kände jag dem i fickan men nu är det bara ett stort hål där, svarade mannen.

Alex satte sig på cykeln igen och cyklade bort mot busshållplatsen. Halvvägs dit såg han nyckelknippan, den låg mitt på trottoaren. Han tog upp den och cyklade snabbt tillbaka till mannen som blev jätteglad.

- Tusen tack, ett tag var jag rädd jag skulle få sova ute inatt, sa mannen. Tänk om det fanns fler sådana killar som du.

- Det var väl självklart jag skulle hjälpa dej, svarade Alex. Så cyklade han iväg igen. Med andan i halsen kom han fram till scouterna.

- Var tog du vägen, frågade Wilma, du kommer för sent.

- Nej, jag kommer inte för sent, svarade Alex, jag började tidigare. Det står ju i scoutlagen att en scout är vänlig och hjälpsam, och det var det jag var när jag hjälpte mannen på gatan att hitta sina nycklar.

Johanna som stod bredvid och hörde allt skrattade och sa: Jag har världens bästa scouter i min patrull.

- Står det om borttappade nycklar i Bibeln, frågade Wilma

- Nej, svarade Johanna, men Jesus berättade en gång en liknelse om en man som hade blivit överfallen och behövde hjälp. När han låg där alldeles nerslagen så kom det först två personer som bara gick förbi. När den tredje personen kom på vägen stannade han och hjälpte den slagne.

- Precis som vi då, sa Alex, Wilma cyklade förbi och jag stannade och hjälpte till.

- Kan man kanske säga, sa Johanna.

- Jag hade stannat om han gjort illa sig, sa Wilma.

- Det tror jag också, svarade Johanna, det viktiga när vi möter andra människor är att inte ha så bråttom eller tänka så mycket på oss själva att vi inte hinner se om de vi möter behöver hjälp med något. Många gånger tar det inte så lång tid att stanna och hjälpa.

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

4 En scout visar hänsyn och är en god kamrat

Petter och Niko hade blivit osams och nu slogs de jättemycket, de försökte både sparka och riva varandra. Ja, Petter försökte till och med bita Niko. Oskar kom springande, delade på dem och höll fast en scout i var hand och frågade vad de höll på med.

- Petter är dum, skrek Niko.

- Nej, det är jag inte alls det, vrålade Petter, det var du som började.

- Du är visst dum. Det var du som började, du retade mej och sa att jag hade en ful jacka. Den är inte alls ful, den är alldeles ny.

- Den ser löjlig ut, det är tjejfärg på jackan.

- Det är det inte alls det, det här är en killjacka.

- Dessutom är den för liten, har du tagit lillsyrans jacka på dej?

- Nu håller jag nästan med Niko om att du är dum Petter, sa Oskar. Varför håller du på och retar honom för jackan. Den är alldeles ny och Niko tycker den är fin. Även om du inte tycker den är fin så behöver du inte hålla på och retas. Eller är du avundsjuk på Niko? Vill du ha en likadan jacka.

- Det vill jag inte alls det, skrek Petter.

- Det vill du säkert, sa Niko. Petter är avundsjuk, Petter är avundsjuk, Petter är avundsjuk.....

- Tyst, sa Oskar, vad är ni för kompisar? Oavsett vad ni tycker om jackan så finns det ingen anledning att bråka och slåss om den. Man kan ju undra vad ni är för scouter, ni har knappast visat varandra hänsyn idag och har verkligen inte varit några goda kamrater.

Vet ni att Jesus berättade en gång att om någon slår dej på ena kinden så ska du vända den andra till.

- Vad knäppt, sa Petter, om Niko slår mej tänker jag slå tillbaka.

- Det är oftast så vi gör, sa Oskar, men tänk på vad som hände idag när du retade Niko för jackan. Om Niko hade struntat i vad du sagt så hade det inte blivit något slagsmål. Och om han nu blev så ledsen så att han slog till dej, och du hade låtit bli att slå tillbaka hade det inte heller blivit något slagsmål. Därför har ni båda två ansvar för att det blev slagsmål idag. Och egentligen vill ni väl hellre vara kompisar är hålla på och slåss.

- Ja, vi är ju egentligen bästa vänner, sa Petter.

- Och det vill vi fortsätta att vara, svarade Niko.

- Då tycker jag ni ska be varandra om förlåtelse, sa Oskar. Båda har ni varit dumma, Petter för att han retas och Niko för att han började slåss. Och kom ihåg, hade någon av er låtit bli att slå tillbaka så hade det aldrig blivit något slagsmål.

- Förlåt

- Förlåt

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009 5

5 En scout möter svårigheter med gott humör

Patrullen Swampen var iväg på läger. Det var ett jättestort läger med flera hundra scouter och många patruller. Allra först skulle de sätta upp tältet. De hade ett militärtält där hela patrullen skulle sova, det skulle bli jättespännande. Fram med tältduken och så skulle de sätta ihop skorstenen. Då upptäckte de att det fattades en bit av skorstenen, det översta röret var borta. Hur skulle de göra nu? Även om de inte tänkt elda så behövdes hela längden för att tältet skulle kunna stå uppe.

- Vi får hugga till en slana som passar överst i skorstenen, sa Wilma.

- Det fixar jag, sa Simon, tog en yxa och gav sig iväg. Ganska snart kom han tillbaka med en slana som han fixade till så den passade i skorstenen. När skorstenen var rest och det var dags att sätta upp pinnarna som håller upp väggarna, visade det sig att det fattades flera stycken sådana också.

- Det blir att hugga fler slanor, sa Simon och skuttade iväg.

- Du verkar nästan tycka det är kul att det fattas delar till tältet, sa Martina

- Kul med problemlösning ibland, svarade Simon.

Till slut var tältet uppsatt, alla hade lagt ut sin packning, då upptäckte Wilma att det var fullt med svartmyror där hon skulle ligga. Nästan lika många kröp omkring på Martinas sovsäck.

- Det blir till att börja från början igen, sa Johanna, här kan vi inte ha vårt tält.

Alla fick packa ur tältet, riva det och sen sätta upp det lite längre bort. Alla andra patruller på lägret var redan klara med sina tält och hade börjat bygga på sina patrullkök. Bara Swampen slet fortfarande med tältet.

- Vi tar en paus och lagar kvällsmat på Trangiaköket, sa Wilma, sen orkar vi nog lite till.

Martina erbjöd sig att fixa kvällsmat tillsammans med Petter medan de andra fortsatte med tältet och precis när sista tältpinnen var på plats så var också maten klar. Swampen satte sig och åt hungrigt av den goda kvällsmaten.

- Jag är imponerad och stolt över er, sa Johanna. Inga sura miner fast vi har haft det så kämpigt. Fortsätter ni att hjälpas åt på det här sättet och försöker hitta lösningar istället för att bli sura när något går på tok så kommer det här bli ett toppenläger.

- Brukade Jesus och lärjungarna möta svårigheter med gott humör, frågade Wilma.

- Kanske inte alltid, svarade Johanna. Ofta när man är trött eller rädd kan man tappa humöret.

En gång när Jesus och hans lärjungar var ute och åkte båt blev det en jättestor storm. Jesus var trött så han låg och sov i båten. Lärjungarna kämpade för att hålla båten på rätt kurs. Vågorna var jättehöga och slog in över båten och flera stycken fick ösa så mycket de kunde för att inte båten skulle vattenfyllas. Till slut blev de jätterädda. Och när de blev rädda blev de arga på Jesus som bara sov, så de väckte honom och skrek till honom att han var en dålig kompis som bara sov när hela båten höll på att sjunka. Jesus ställde sig upp i båten, fast man inte får stå i båtar, och så sträckte han ut sin hand och sa till vågorna att lägga sig och vinden att sluta blåsa. Och kan ni tänka er, vinden mojnade och vågorna blev stilla. Sen kunde Jesus och lärjungarna fortsätta sin båttur och njuta av den.

- Blev de på gott humör då också, frågade Wilma.

- Det tror jag säkert, svarade Johanna.

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

6 En scout lär känna och vårdar naturen

Patrullen Swampen var som vanligt ute i skogen en scoutkväll. Plötsligt stannade Petter till och pekade:

- Har ni sett som här ser ut?

Alla scouterna tittade åt hållet som Petter pekade. Det verkade som någon kört omkring i skogen. Djupa spår av däck, flera träd hade fått barken avsliten, sly och mindre träd var överkörda, grenar sönderbrutna. Någon verkar ha haft jätteroligt och kört omkring utan att tänka på hur mycket som blivit förstört. Det såg för hemskt ut.

- Hur kan man göra så, undrade Alex

- Den som gjort det här har nog inte varit scout, sa Petter.

- Nej verkligen inte, sa Alex, så skulle aldrig en scout göra. En scout vårdar naturen, det står i scoutlagen.

Swampen fortsatte sin vandring i skogen. När de hade gått en bit bröt Alex av en lång gren som han gick och svängde med, slog i gräset med och petade tjejjerna i ryggen med.

- Jag är längst, jag kan nå jättelångt upp, sa han och sträckte upp grenen.

Oskar gick fram till Alex och frågade hur han fått tag i grenen.

- Den bröt jag av ett träd som vi gick förbi, svarade han.

- Ett träd som levde, frågade Oskar.

- Ja, svarade Alex.

- Är det OK att göra det?

- Men jag ville ha något att leka med.

- Får man bryta grenar av levande träd, fortsatte Oskar.

- Men jag tog bara den här, det kan inte vara så farligt, den är så liten, försvarade sig Alex.

- Kommer du ihåg vad du sa förut när vi såg hur någon kört omkring i skogen med fyrhjuling?

- Att bryta en liten gren gör inte samma skada som att köra omkring i skogen.

- Nej, kanske inte, men det gör ändå skada på trädet. Om alla ni i patrullen bryter en gren var så blir det många grenar och varje gren som ni bryter av ett träd förstör det. Ni kan väl allemansrätten om att man får inte bryta grenar av levande träd? Dessutom står det i scoutlagen att en scout vårdar naturen, var det inte så du sa Alex?

- Jo det sa jag. Jag tänkte mej inte för när jag bröt av grenen.

Oskar fortsatte: Vet ni om att i början av Bibeln står det om hur de första människorna fick ansvar för att vårda naturen. När Gud hade skapat jorden så gav han den till människorna och sedan är det vi som får ta hand om den. Han sa till oss att sköta om den så bra som möjligt. Fast vi människor har varit väldigt dåliga på att sköta om den. Mycket har vi förstört med massor av utsläpp och nedskräpning. Vi har använt en massa naturtillgångar och inte tänkt på hur det ska komma nya. Men det är aldrig för sent att bättra sig. Det behöver alla människor göra, inte bara scouter.

- Jag sopsorterar, det är väl bra, sa Petter.

- Det gör jag också, sa Alex.

- Ja, sopsortering är bra. Det finns mycket annat att göra också för att ta hand om den jord som Gud gett oss som gåva. Har ni fler förslag, frågade Oskar.

Vad har dina scouter för förslag?

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009 7

7 En scout känner ansvar för sig själv och andra

Patrullen Swampen var ute på en spårning. Med hjälp av karta och kompass skulle de hitta till de olika kontrollerna. Det var spännande att se hur många kontroller de skulle hitta innan det blev för mörkt att vara ute i skogen. Niko tyckte inte det var så roligt. Han kan allt om spårtecken; pilar, kryss, brevpilar och att målet är nått, men karta och kompass har han aldrig förstått. För det första vet han inte vad som är upp och ner på kartan och när han väl lyckats med det så ska kompassen läggas åt rätt håll. Nej, det där med karta och kompass det har ledarna hittat på för att vara elaka tycker Niko. Spårtecken är mer scoutmässigt.

De andra i Swampen har lättare med orientering och det viktiga för att hitta rätt i skogen är att patrullen håller ihop. Då kan ju även den som inte kan så mycket hitta fram.

När de kom fram till femte kontrollen upptäckte de att Niko inte var med.

- Var är Niko, frågade Evelina.

- Han kommer väl, sa Simon.

- Har vi gått ifrån honom hittar han oss inte igen, sa Evelina.

- Hur svårt kan det va´ sa Simon.

- Väldigt svårt när man inte har karta och kompass.

- Det hade inte hjälpt honom ändå för han kan det ju inte.

- Vi måste gå tillbaka och leta efter honom, sa Evelina

- Då kommer vi sist. Han får skylla sig själv som inte hängde på oss.

- Patrullen ska alltid hålla ihop.

- Då får väl Niko se till att han håller ihop med oss då.

- Nu när han har kommit bort så måste vi leta reda på honom. Du vet väl vad det står i scoutlagen: En scout känner ansvar för sig själv och andra. Jag känner iallafall ansvar för Niko.

- Det gör jag med, sa Petter.

Jag med, fortsatte de andra och till slut övertalades Simon så att hela patrullen vände om och letade efter Niko. Mitt ute i skogen på en sten hittade de en gråtande Niko.

- Jag snubblade och ingen av er hörde när jag ropade, snyftade han. Sen visste jag inte åt vilket håll ni hade gått.

- Har du ont någonstans, frågade Evelina.

- Nej, nu kan jag hänga med er, men gå inte så fort är ni snälla.

Så fortsatte Swampen sin spårning och precis innan det blev helt mörkt kom de fram till målet och en eld där Johanna och Oskar satt och kokade mjölkchoklad till alla.

- Niko försvann men vi gick tillbaka och letade reda på honom, sa Evelina

- Va´ bra att ni letade reda på honom, sa Johanna. Jag hade som andakt ikväll tänkt berätta en berättelse som Jesus berättade en gång. Den handlar om ett får som kom bort. En herde som hade hundra får upptäckte på kvällen att ett hade kommit bort. Fast han hade så många får så låste han in de 99 som var hemma och så gick han tillbaka ut och letade och letade och letade ända tills han hittade det bortsprungna fåret. Den här berättelsen berättade Jesus för att vi människor ska förstå att Gud tycker så mycket om varje människa att han också letar efter de människor han tappar bort.

- Gud kan väl inte tappa bort människor heller, sa Niko.

- Kanske inte, men vi människor kan ibland tappa bort Gud. När vi inte längre tror på honom är det som att vi blir borttappade och då brukar han leta efter oss och försöka få oss att förstå att han vill alltid vara med oss. Ett sätt han använde för att leta efter oss var att låta Jesus gå omkring på jorden och berätta om honom. Genom Jesus har vi också lättare att hitta fram till Gud.